

Tilki ile Porsuğun Bahçesi

Jane MEADOW

Tilki ile Porsuğun Bahçesi

Jane MEADOW

Güneşli bir orman açıklığında, Finn adında küçük bir tilki sıcacık bir inde yaşıyordu. Yeşil bir önlük ve minicik bir hasır şapka takardı. Finn hızlı ve zekidir, parlak turuncu tüyleri ve ucu beyaz bir kuyruğu vardı. Koşup zıplamayı çok severdi ve hep acelesi vardı. Bir sabah, bir çubuğa bağlanmış bir not buldu: 'Bahçe yardımcıları aranıyor.'

Notu porsuk Bram bırakmıştı. Sağlam yapılı ve genişti, yüzünde beyaz bir şerit ve mavi bir bandana vardı. Bram güçlü, sabırlı ve iyi kalpliydi. Aklında büyük bir fikir vardı: bir sebze bahçesi yetiştirmek. Ama toprak sertti ve yapılacak çok iş vardı. 'Bir arkadaşaya ihtiyacım var,' dedi Bram. 'Bahçe işi iki kişiyle daha güzel.'

Finn notu okudu ve Bram'ın inine koştı. 'Ben yardım edebilirim!' dedi. 'Hızlı ve zekiyim, bu yüzden kazabilir ve sulayabilirim.' Bram gülümsedi. 'Ben de güçlü ve sabırlıyım, bu yüzden ekebilir ve yabancı otları temizleyebilirim.' Patilerini sıktılar. Sonra Bram Finn'e araziyi gösterdi: büyük bir meşe ağacının yanında güneşli bir toprak parçası. 'Başlayalım,' dedi Bram.

Bram güçlü pençeleriyle toprağı kazdı ve minik tohumlar ekti. Finn kırmızı sulama kabıyla su getirdi ve nazıkçe serpti. 'Bu çok eğlenceli!' dedi Finn, ileri geri koşturarak. Bram kıkırdadı. 'Yavaşla, küçük dostum. Acele edersen tohumlar daha hızlı büyümmez.' Finn sabırlı olmaya çalıştı ama kuyruğı heyecandan durmadan sallanıyordu.

Her gün Finn ve Bram yan yana çalıştılar. Finn çukurlar kazdı ve filizleri suladı. Bram yabancı otları temizledi ve sıraları düzenli tuttu. 'Çok yardımcı oluyorsun,' dedi Bram. 'Sen de iyi bir öğretmensin,' diye yanıtladı Finn. Birbirlerini cesaretlendirdiler. Finn fazla hızlanıp suyu her yere sıçrattığında, Bram ona bir bez verdi. 'Takım çalışması,' dedi Bram, 'birbirine yardım etmek demektir.'

Bir sabah, topraktan küçük yeşil filizler çıktı. 'Bakın!' diye bağırdı Finn, zıplayarak. 'Geldiler!' Bram gururla başını salladı. 'Bahçemiz büyüyor.' Finn filizleri dikkatlice suladı ve Bram çevrelerindeki minik yabani otları temizledi. 'İyi bir takımız,' dedi Finn. 'Evet,' dedi Bram. 'Hızlı ve istikrarlı, yan yana.' Küçük yeşil bahçelerine gülümsediler.

Ama bir gün Finn acele etti ve bir köke takılıp düştü. Sulama kabı uçtu ve su genç bitkilerin üzerine sıçradı. 'Olamaz!' diye ağladı Finn. 'Onları mahvettim!' 'Hayır, mahvetmedin,' dedi Bram sakince. 'Sadece ıslandılar. Onları yapraklarla kurutur ve biraz güneş veririz.' Birlikte hasarı onardılar. Finn yavaşlamayı öğrendi.

Yaz ilerledikçe bahçe uzadı ve yeşillendi. Havuçlar topraktan görüldü, fasulye sarmaşıkları çubuklara tırmandı ve balkabağı sarmaşıkları genişçe yayıldı. Finn ve Bram her gün çalıştı, yabani otları temizledi ve suladı. 'Hasatı sabırsızlıkla bekliyorum,' dedi Finn. 'Ben de,' dedi Bram. 'Ama önce çalışmaya devam etmeliyiz. Sabır, küçük dostum.' Finn başını salladı ve elinden geleni yaptı.

Sonra hava sıcak ve kurak oldu. Toprak çatladı ve bitkiler soldu. 'Daha fazla suya ihtiyacımız var,' dedi Bram, alnını silerek. 'Ama dere çok uzakta.' 'Ben giderim!' dedi Finn. 'Ben hızlıyım!' Kırmızı kabıyla dereye koştu ve tekrar tekrar geri döndü. Bram suyu yönlendirmek için küçük bir kanal kazdı. Birlikte bahçelerini kurtardılar.

Sonunda sonbahar serin esintiler ve altın yapraklarla geldi. 'Hasat zamanı!' diye duyurdu Bram. Finn sevinle zıpladı. Havuları topladılar, topraktan ekerek. Fasulyeleri sarmaşıklardan topladılar. Byk, yuvarlak bir balkabağıını imenlerin zerinde yuvarladılar. 'Şunlara bakın!' diye sevindi Finn. 'Başardık!' Bram parladı. 'Birlikte başardık,' dedi.

Hasatlarını büyük bir sepete yığdılar: turuncu havuçlar, yeşil fasulyeler ve tombul bir balkabağı. 'Kutlamalıyız,' dedi Finn. 'Bir piknik yapalım ve dostlarımızı davet edelim!' Bram'ın gözleri parladı. 'Ne harika bir fikir. Takım çalışması bahçemizi büyüttü ve paylaşmak onu daha da güzelleştiriyor.' Bütün orman komşularına davetiyeler gönderdiler.

O öğleden sonra açıklık dostlarla doldu: bir sincap, bir tavşan, bir kirpi ve bir fare ailesi. Finn ve Bram bir battaniye serdi ve sebzelerini paylaştı. Herkes de bir şeyler getirmişti. 'Ne ziyafet!' dedi sincap. 'Teşekkürler, Finn ve Bram!' Dostlar yedi ve güldü. Finn dereye nasıl koştuğunu, Bram da sıçrayan bitkileri nasıl onardıklarını anlattı.

Yemekten sonra Bram ayağa kalktı. 'Bu bahçe ilkimizdi,' dedi. 'Ve birbirimize yardım ettiğimiz için işe yaradı. Finn hızlı, ben istikrarlıyım. Birlikte harika bir takımız.' Finn başını salladı. 'Ve hasadı hepinizle paylaşmak en güzel ödül!' Dostlar sevinçle bağırdı ve orman neşeli seslerle yankılandı.

Güneş batarken dostlar iyi geceler dileyip evlerine gitti. Finn ve Bram bahçenin yanında oturup yıldızları izledi. 'Ne harika bir gün,' dedi Finn. 'Ve ne harika bir bahçe,' diye ekledi Bram. 'İlkbaharda yine ekeceğiz.' Finn'in kuyruğu sallandı. 'Kazmaya ve sulamaya hazır olacağım!' 'Ben de ekmeye ve yabani otları temizlemeye hazır olacağım,' dedi Bram. Birbirlerine gülümsediler.

O günden sonra Finn ve Bram her mevsim bahelerinde birlikte alıřtı. Takım alıřmasının iři eęlenceli kıldıęını ve dostlarla paylařmanın en gzel dl olduęunu ęrendiler. Orman canlıları sık sık ziyarete geldi ve bahe herkes iin mutlu bir yer oldu. Finn kırmızı kabını hep yakınında tuttu ve Bram malařını hazır tuttu. Dostlukları her gn daha da glendi.

Ve ne zaman bir dost yardıma ihtiya duysa, Finn ile Bram, 'Gelin bize katılın! Birlikte alıřacađız,' derlerdi. nk hızlı ve istikrarlının, yan yana, en gzel baheyi yarattıđını biliyorlardı. Son.